

belst Benyttelse, og at der altsaa ogsaa gives de, der mene at have erfaret, at det forholder sig noget anderledes med Hensyn til Afdelingernes Nytte, end man her i Almindelighed synes at troe. — Den høitærede Ordfører har gjentaget sin Paastand om, at det er ucorrect, naar jeg taler om Valget af „det eller de“ Medlemmer af Udvalget, der blive at vælge i de respective Afdelinger, og han har paaستاet, at, da jeg i mit Forslag til §. 25 alene siger, at Minoriteten kan tiltvinge sig, at Udvalget skal forstærkes med 6, saa kunde Afdelingerne aldrig komme til at vælge meer end eet Medlem hver. Men jeg maa derimod gjentage min Paastand, at denne Udtydning er aldeles urigtig. En Minoritet kan tiltvinge sig, at der skal udvælges 6; men derved er ikke i fjerneste Maade udelukket, at Afdelingerne frivilligt af Majoriteten kunne kaldes til at vælge 12 eller 18, og saa fremdeles.

Det er altsaa ganske nødvendigt, at dette „eller de“ staaer der, med mindre det skulde være Hensigten af Forslaget ikke blot at angive det bestemte Tilfælde, hvor Afdelingerne kunne tiltvinges brugte ved et Skridt af Minoriteten, men absolut at udelukke og forbyde Majoriteten nogenstunde at bruge dem. Men det har naturligvis ikke været og kunde ikke være min Hensigt. — Den høitærede Ordfører har ogsaa paany fremhævet, at jeg formeentlig gjør det strengere med Hensyn til at efterkomme et Valg til Embedsmand i Udvalget end i Forsamlingen, og meent, at min Grund derfor ikke var tilfredsstillende. Men saa har han overhørt, at jeg anførte 2 Grunde som Svar paa denne hans Indvending. Den ene var ganske rigtig den, at jeg synes, der var god Raason i, om det blev lidt strengere med Undskyldningsformen for Valg i Udvalget end i selve Forsamlingen; den udviklede jeg før og skal ikke nu gjentage det Vidhørende. Men den anden Grund, jeg anførte for den foreslaaede Redaction, det var den, at, om end det Samme ikke staaer i Forretningsordenen, saa er det dog Noget, der forstaaer sig af sig selv som gjældende ogsaa med Hensyn til Valgene i Salen. Og den blev ikke modsaagt, end sige gjendreven. — Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger imod de gjorte Indvendinger. Jeg troer

ikke at have forbigaaet noget Punkt, der er blevet anført imod Sagen. Og jeg beder derfor om Tilladelse til blot endnu, da vi allerede have maattet tyde meget hen paa den 25de §, hvormed Sagen egentlig dreier sig, at gjøre opmærksom paa, at dens Skæbne jo vil være afgjort med Afstemningen over §. 6, og at, forsaavidt derfor Noget her i denne Forsamling maatte være tilbøjelig til at stemme for den, naar en vis Form, der er indeholdt i den, og som i den tvende Gange er angivet, kunde ændres, saa vil jeg i sin Tid, naar §. 25 kommer for, henvende mig til den høitærede Formand med Forslag om en Deling, som jeg har Grund til at troe af Formanden, og jeg tør haabe af den høitærede Forsamling, vil blive tilladt, og hvorved det vil blive muligt for dem, der forøvrigt ere enige med mig uden at ville have det der omtalte Apparat af lukkede Døre o. s. v. anvendt, dog alligevel at fastholde den Benyttelse af Afdelingerne, som jeg i §. 25 i det Væsentlige har villet give Anværelse til.

Barfod: Det var mig meget hørt at høre den ærede Landssthingsmand, som tillige er Rigsdagens Aldersformand, udtale sig til Gunst for Afdelingerne. Der er talt saameget om, hvorledes Erfaringen skulde have godtgjort, at disse Afdelinger ingen Betydning havde, at jeg var narved at være bange for, at min Erfaring, at disse Afdelinger virkelig under den grundlovgivende Rigsforsamling vare til stort Gavn, skulde være enestaaende; men, efterat den ærede Landssthingsmand har udtalt sig i samme Retning, kan jeg ikke Andet end tillade mig, blot med et Par Ord at udtale mig til Gunst for Afdelingerne og paapege, hvorfor disse Afdelinger dog virkelig kunne have en Betydning, som ikke fortjener saaledes at oversees. Man maa erindre, at disse Afdelinger ere langt mindre end den saa talrige forenede Rigsdag, og det vil, som en Folge deraf, kunne skjønnes at ville blive Tilfældet, at ikke saa Medlemmer, hvis Mening og Stemme dog virkelig ogsaa fortjene at komme i Betragtning, og som sjelden eller aldrig tage Ordet i saa stor en Forsamling som den forenede Rigsdag, derimod hyppigere og bedre og til megen Velæring ville gjøre det i de mindre Afdelin-